

2019. február

**HÍVOM A CSALÁDOKAT,
HÁZASPÁROKAT, JEGYESEKET ÉS
SZERELMESEKET,
A CSALÁDOKAT SZERETŐ SZERZETES- ÉS
PAPTESTVÉREKET, ÉS MINDENKIT, AKI A CSALÁD ÉS AZ
ÉLET MELLETT ÁLL!**

Törekedjete nagy életcélokra, legyetek szentek! Az életszentségre törekvés a keresztény ember mindennapi életútja, nem néhány kiválasztott kiváltsága, mindenki előtt nyitva áll. A keresztény élet egy hegyre vezető ösvény, amelyen nem mindig könnyű haladni, de ha Jézus társaságában tesszük meg az utat, ha táplálkozunk az Oltáriszentséggel, amelyben Jézus Testét és Véréát vesszük magunkhoz, célba érkezünk – mondta XVI. Benedek pápa 2012 júniusában a fiataloknak.

A keresztény élet nemcsak személyes, hanem közösségi élet is. Az Eucharisztia nem csak a személyes keresztény életet építi, hanem a közösségi keresztény életet, az egyházi életet is. Az Eucharisziával kapcsolatban áll és reá irányul a többi szentség, így a házasság szentsége és a házasságra alapuló család is. Az életszentségre vezető út fontos állomása a vasárnapi szentmise, amikor az egész közösség imára gyűl össze, hogy meghallgassa Isten szavát és közösen vegyen részt az eucharisztikus áldozatban.

A házasság szentségében a férfi és nő annak jelévé teszi önmagát, hogy kölcsönös szerelemükkel egy életen át bemutassák Isten Krisztusban megjelenő szeretetét az Ő Egyháza iránt. Ez a teljes és kölcsönös önátadás, a "felette nagy titok", maga a szentség. Tehát a házasság szentsége alapvetően az adás szentsége. Valahányszor egy házasság meg akar újulni, a házasság ezen alapvető vonásában kell megújulnia: ismét kész vagyok önmagamat maradéktalanul odaajándékozni a másinak, ismét kész vagyok maradéktalanul az ő boldogsága lenni.

A házasság szentségének kiszolgáltatója nem a pap, hanem a férfi és a nő, akik kölcsönösen önmagukat ajándékozzák egymásnak. A házasság szentségének kiszolgáltatója tehát nem ér véget a templomi esküvővel. Az esküvői szertartás után a szertartást végző pap ünnepélyesen kikíséri az ifjú párt a templomajtóig, jelképezve: Krisztus szentségi módon elkísér benneteket a mindennapokban, hogy azután egy életen át a szentség kiszolgáltatói legyetek. A házasság szentségének e szüntelen elevevényéből fakad a házasság lelkiisége. Míg más szentségeknél, pl. a kiengesztelődés szentségénél, vagy az Eucharisziánál a hitét gyakorló a szüntelen ismétlés által jut egyre mélyebbre a szentség titkában, addig a házasság szentségénél az Egyház azzal bocsátja útjára az ifjú párt, hogy ők maguk ismerjék meg annak elevenen lüktető, életet alakító titkát.

Mennyiben változott meg az életszentségre vonatkozó elképzelések akkor, amikor házasságot kötöttetek? Milyen jelek mutatnak arra, hogy egy házasság megújulásra szorul?

Élni a házasság szentségét azt jelenti, hogy a férfi és a nő kegyelmi közösségben marad Krisztussal. A szentség a maga teljességében gyümölcsözően csak azok számára tud jelen lenni, akik valóban egyek Vele, akik nem csak mellette, vagy külsődleges követőként, hanem Vele eleven közösségben élnek.

Élni a házasság szentségét azt jelenti, hogy személyes szeretettel fordulunk egymás felé. Jézus kérése: *"Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket."* (Jn 13,34) Ő önmagát adta értünk, semmit sem tartva meg magából önmagának. Egy kortárs gondolkodó arról panaszkodik, hogy a mai ember személy-tudatát felülmúlja individuum-tudata, és az egészet be tudja fedni biológiai lény-tudata. Az individuális kapcsolatban az ember csak a felszínen találkozik a másikkal úgy, ahogy a tárgyak érintkeznek egymással, ahogy például az egyik biliárdgolyó ütközik a másikkal, ahogyan az autóbusszon összekoccan két ember válla. Sok kortársunk a házasságban is individuálisan éli meg kapcsolatát, ezért tud olyan könnyedén elválni. A személyes kapcsolatban az ember részt vesz a másik életében. A személyes kapcsolatot legplasztikusabban Jézusnak ez a szava fogalmazza meg: *"Ha valaki szeret engem, megtartja szavamat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk, és lakóhelyet veszünk nála."* (Jn 14, 23) A személyes kapcsolatban állók kölcsönösen lakást vesznek egymásban, mennél inkább szereti az egyik a másikat, annál inkább egymásban léteznek, így mindegyikük nagyobb mozgásteret nyer. Sajnos sokszor a házasságban élők feledik személy voltukat és beérik pusztán biológiai együttléttel anélkül, hogy ezt felismernék vagy megfogalmaznák. A pusztán biológia síkján álló házasságnál könnyen megszületik az elv: ma veled, holnap veled. A megfogant élet abortusz áldozatává válik, hisz az csak egy biológiai aktus nem kívánt mellékterméke, amelyet biológiai úton el lehet távolítani. Korunk veszélye ez: az ember önmagát biológiai lényé fokozza le, vagyis megfosztja önmagát transzcendens távlataitól, ami egyszerre hat ki személyes kapcsolataira, szexualitására és az élethez való viszonyára.

Hogyan tudjátok gyerekeiteket úgy nevelni, hogy a másik emberben a személyt lássák és ne csupán a biológiai lényt, vagy egy hasznos eszközt? Tudjátok-e ilyen értelemben befolyásolni párkeresését és párválasztását?

Élni a házasság szentségét azt jelenti, hogy megelőzően szeretünk. Krisztus már akkor szeretett bennünket, amikor még bűnösök voltunk. A házasság és a család élete akkor erős, ha leggyengébb tagjában is él a megelőző szeretet. Jézus az ószövetségi "amit nem akarsz, hogy neked tegyenek, te se tedd"-el szemben (I. Tób 4, 15) az újszövetségi "amit akarsz, hogy neked tegyenek, te is tedd"-et állítja elénk (I. Mt. 7,12) A Tóbiás könyvéből származó ószövetségi tézist követők életében stagnál a szeretet, nincs kezdeményezés, pusztán nem bántjuk egymást, nehogy a másik is bántson minket. A jézusi tézis a szeretet szüntelen növekedésével ajándékoz meg. Ha a másikkal nincs is ereje a kezdeményezésre, én mindig kezdeményezhetek szeretettel, megbocsátással, és így szüntelenül adott a szeretet növekedésének lehetősége.

Élni a házasság szentségét azt jelenti, hogy nem szűnik meg a kommunikáció a házasságban és a családban. A szentháromságos Isten közössége szüntelen kommunikáció. Olyannyira az, hogy háromságos egy Istenről beszélünk. A házasság szentsége teremtette egység csak úgy lesz megtapasztalható mind a házasságban élők, mind a család, mind a külvilág felé, ha a szeretet eleven kommunikációja él a férj és feleség között. Az a szeretet, amelyet nem kommunikálnak, nincs.

Mondjatok példát a családi életben megvalósuló megelőző szeretet gyakorlásáról! Hogyan lehet a szeretet lanyguló kommunikációját felszítani, milyen módon tudod a lanygulást megelőzni?

Élni a házasság szentségét azt jelenti, hogy együtt haladunk afelé a csodálatos hely felé, amelyet Jézus készít nekünk: *„Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. Ahova pedig én megyek, oda tudjátok az utat.”* (Jn 14, 2-4)

Bíró László tábori püspök
az MKPK Családbizottságának elnöke
a Magyar Katolikus Családegyesület
elnöke